

Zajímají mě lidské příběhy

Markéta Šveda je velmi zkušená a úspěšná headhunterka, která se ve své profesi už před více než čtvrtstoletím „našla.“ Byla jednou z prvních, kteří se tomuto oboru u nás začali věnovat, když se k nám ze zahraničí dostávalo know how pro oblast HR a výběr top manažerů do mezinárodních i tuzemských společností. Stále ji baví hledat pro klienty ty nejvhodnější kandidáty do vysokých manažerských pozic a sestavovat efektivně fungující týmy. Ale moc dobře ví, jak důležité pro to, aby svou práci dělala co nejlépe, je volný čas trávený jinak než pracovně.

„**O**dpočívám aktivně fyzicky i mentálně. Pro mě je odpočinek čas, když si odvedu hlavu od práce a starostí,“ říká Markéta Šveda. Pokud si má cíleně udržet rovnováhu mezi prací a svým osobním životem, je podle ní velice důležité si rozdělení práce a osobního života pečlivě plánovat. „Mám jen jeden diář, kam si plánuji práci, volnočasové aktivity a i mimopracovní povinnosti. Můj plán je přístupný jak v práci kolegům, tak i doma rodině. A abych tu rovnováhu udržela, musím nejen plánovat, ale i ten plán skutečně dodržovat. Je fajn dát si do diáře 3x týdně trénink a občasnou kulturu, ale když bych své aktivity pár hodin před začátkem kvůli práci rušila, tak bych rovnováhy pravděpodobně nikdy nedosáhla a zůstala bych u dobrého pocitu z barevného a pestrého diáře,“ říká s úsměvem Markéta.

Sport je adrenalin i velká radost

Markéta vypadá velmi křehce a subtilně, ale zdání klame. Náročnou práci kompenzuje často sportovními aktivitami. A bylo to tak odjakživa. Vždy měla a stále má spoustu koníčků. Nejvíc času stále věnuje sportu.

„Ke sportu mě vedli rodiče téměř od narození. Mně i sestře se hodně věnovali. A já svůj pohyb, jak šel čas, přizpůsobovala věku a podmínkám, které jsem měla kolem sebe a pro sebe. Ve školních letech jsem se věnovala lyžování, dálkovému běhu a latinskému tanci. Když jsem se v osmnácti letech přestěhovala na studia do Prahy, začala se otvírat fitness centra a pro mě začala éra aerobiku a následně kickboxu,“ vzpomíná.

Ani narození syna neznamenalo velkou změnu. „Když se narodil syn, tak mi konečně vyrostl parták na lyže a vrátila jsem se jednou nohou na hory, a to tak, že jsem se pustila i do bran a do závodů v rychlostních disciplínách. Prostě ten správný adrenalin, kdy na nic jiného, než trasu, myslet nemůžete.

V padesáti jsem závody zapíchlá, lyžuji stále, ale jen z radosti, občas i jedu na trénink. Koupili jsme si s mužem ski alpy a brázdíme kopce i jiným způsobem. Možná se někdy budu jako instruktorka věnovat výuce malých dětí ve školičce na svahu. V létě jinak jezdíme hodně na kole a na vodě na paddleboardech. Kondičku si udržuji pravidelným cvičením, již téměř 20 let chodím cvičit ke „svému“ trenérovi, který mě zná jak své boty, ví co potřebuji a vždy mě postaví na nohy po úraze nebo operaci,“ vysvětluje.

Koníčky, při nichž se hodně naučí

Ale Markéta Šveda si udělá čas na klidnější koníčky. „Ty pohladí a rozvíjí mou duši. Chodíme s kamarádkou malovat, jsou na to ideální jarní a podzimní ponuré deštivé večery, moc ráda čtu, alespoň

Velkou láskou je pro Markétu Šveda voda.

Miluje hory a na lyžích jezdila závodně i na mezinárodní úrovni, dnes jsou pro ni nádherným odpočinkem v přírodě.

pár stránek před spaním a na dovolených, a také stále něco studuji. Teď se chystám na certifikát z italštiny, mám 2x týdně hodinu online od 7 hodin ráno, a cestou do práce poslouchám podcasty s gramatikou,“ popisuje své další zájmy.

Přemíra stresu?

Někam zalézt a zhluboka dýchat

Práce, kterou dělá a která ji naplňuje, jí samozřejmě přináší i stresové situace. Ale snaží se s nimi vypořádat. „Myslím, že každému pomáhá něco jiného, musíme si na to přijít sami, ale určitě všichni zkusíme různá doporučení a rady z knih, internetu, od známých koučů. Já, když se dostanu do nějaké nečekané zátěžové situace nebo rychlého stresového momentu, už vím, že nesmím jednat v afektu a okamžitě, to nedopadalo nikdy dobře.

Jsem hodně emocionální a spontánní člověk, tak si musím držet odstup. Ideálně když si někde můžu zalézt nebo se jít na chvíli projít na vzduch, opravdu zhluboka dýchat a uvolnit zatažený hrudník a krční páteř. Stačí pár minut

a okysličený mozek mi funguje hned jinak a chladně jede na plné obrátky,“ sdílí to, co jí ve stresu pomáhá.

A umí zvolnit, musela se to učit? „Ano, dnes už ano. Tělo mi v nedávných letech poslalo pár signálů, dnes umím své tělo poslouchat, a i když, přiznávám, jdu na hranu, v určitý moment si umím říci dost a šlápnu na brzdu,“ přiznává.

Ráda zkusí nové věci, ze zvědavosti a z chuti něco nového poznat. A ráda přebírá zkušenosti od jiných „Před pár lety jsem byla na zajímavé panelové diskuzi, kdy nejmenovaná, v politice vysoce postavená dáma říkala, že si svůj stres „léčí“ na zahradě stříháním stromů a keřů. Že ji uklidňuje a těší, když je vidět výsledek hned. Určitě má perfektně upravenou zahradu, protože její práce je velmi náročná. Já mohu její slova jen potvrdit. Máme na starosti více zahrad, a všechny jsou perfektně zastřížené.“

Stále mezi lidmi, co s tím

Náplní práce Markéty Švedy je komunikace a setkávání se s lidmi, lidé jsou vlastně obsahem její práce. Netouží se

někdy od nich odštíhnout? „Ano, jsem hodně s lidmi a pracuji s lidmi. Moje práce mi hodně dává, ale i bere. Bývá to náročné, dělám kompromisy v jednání i v komunikaci. Pracujeme v týmu, stavíme týmy. Pokud se s lidmi nesetkávám osobně, trávím i hodně času na telefonu. Určitě nejsem samotář a individualista, to bych nemohla žít, jak žiji, ale samotu mám ráda. Jsem sama ráda a umím být sama. Nehledám v tom nijak sebepoznávání a rovnováhu, to si nijak neuvědomuji, ale spíš mi teď napadá, jak si spolu povídáme, zda v tom není špetka zdravé sobeckosti, nebrat na nikoho chvíli ohledy, pustit si doma oblíbenou hudbu na celý dům, dát si masku na obličej a k tomu dobré velké kafe,“ uvažuje o hodnotě chvílí vytoužené samoty.

Papírky s odškrtnutými úkoly

Asi to známe všichni, jak postupuje čas a jak nám přibývají léta, mnohé přehodnocujeme, děláme jinak. „Stárneme, je to přirozené. Sbíráme zkušenosti, ale měníme se i fyzicky, věk nezastavíme. Už nemohu pracovat v takovém záprahu jako před dvaceti lety, ale přijde mi to přirozené, vůbec se tím netrápím. Změnilo se mi pracovní tempo, denní rytmus, fyzický výdej a schopnost mozku absorbovat nové informace nebo si je pamatovat. Mám všude bločky s lepícími papírky, do diáře si zaznamenávám, co mám kdy udělat a komu zavolat. Miluji ten zvuk, kdy papírky trhám, že je splněno, a kdy své úkoly v diáři odklikávám a posílám do koše, že je hotovo,“ směje se Markéta.

Pandemie změnila rituály

Máme za sebou nelehkou dobu s covidovou pandemií, která ovlivnila všechny obory a profese. Headhunting nevyjímaje. „Pandemie byla pro mě těžká, ale výborná zkušenost. Mám zkušenosti

Mezi klidnější koníčky Markéty Šveda patří malování, zvláště v ponurých podzimních měsících jí dodává energii a radost.

Antoine de Saint-Exupéry řekl:

„Proměňte svůj život
v sen, a své sny
ve skutečnost.“
Nebojím se plnit
si své dětské sny
ani po padesátce.

s ekonomickými poklesy trhu, mám zkušenosti s nečekaným osobním výpadkem, kdy mě z hodiny na hodiny hospitalizovali a nemohla jsem tři měsíce pořádně ani chodit. Ale toto bylo nové, protože jsme neznali vývoj a možný konec.

V pracovním životě jsem se naučila spoustu věcí dělat jinak, změnili jsme organizaci kanceláře a zavedli digitalizaci. Ale hlavně jsme všichni táhli za jeden provaz. V osobním životě jsem nejen své rituály změnila, ale i nové zavedla. Utvrdila jsem se, že mám rituály ráda a že je ráda dodržuji, přestože je jinak můj život docela pestrý na zážitky,“ svěří se Markéta.

Osobní rozvoj je nekonečný příběh

Markéta Šveda se na pracovním trhu pohybuje víc jak dvacet let, stále se něco mění a život před nás klade nové výzvy, stále je potřeba se něčemu učit. „Rozvoj osobních schopností řeším, až když mám pocit, že něco konkrétního potřebuji. Osobní rozvoj mám provázaný s profesním rozvojem. Když v devadesátkách přišly počítače a končily faxy, šla jsem na školení Excelu. Teď jsem absolvovala intenzivní školení na zlepšení využití LinkedInu. Do osobních schopností ale také řadím své osobní - privátní dovednosti a znalosti. Prostě když mám pocit, že rozumím kouzlu akrylu, jdu na kurz malby oleje a maluji. A když mám pocit, že po deseti letech samouky italstiny se chci rozmluvit na úroveň „dobré“ konverzace, tak se přihlásím na kurz a šprtám,“ říká.

Ve svém osobním rozvoji nevyužívá ani koučink ani mentoring, sází na sdílení příběhů. „Ráda poslouchám konkrétní zkušenosti a názory zajímavých lidí, a to nemusí být jen úspěšní zástupci businessu. Zajímají mě lidské příběhy, moc si vážím mezilidské tolerance, neurážlivé upřímnosti a tradičních vzťahových hodnot. Jsem velmi racionální člověk a hledám si cestu sama. Ráda ale požádám o odborné rady specialistů, kam moje znalosti a zkušenosti nedosáhnou,“ uzavírá Markéta Šveda. /